



**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 28 października 2011 r.

DOLiS/DEC-907/11

dot. DOLiS-440-509/11/ŁZ/I

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 5 oraz art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana X na przetwarzanie jego danych osobowych przez Spółkę.

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

W Biurze Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych Pan X (zwany dalej Skarżącym) wniósł skargę na przetwarzanie jego danych osobowych przez Spółkę. Skarżący wskazał, że składa skargę na upublicznienie jego danych osobowych w zakresie imienia, nazwiska i fragmentów danych adresowych na stronie internetowej prowadzonej przez Spółkę. Podniósł również, że jego wielokrotne monity o usunięcie danych nie odniosły skutku, oraz że jego dane osobowe są dostępne na stronie internetowej pomimo umorzenia przez Sąd Rejonowy postępowania, w związku z cofnięciem przez Spółkę pozwów o zapłatę. Skarżący wskazał również, że nie był dłużnikiem telefonii komórkowej i zakwestionował dopuszczalność odkupienia jego długu przez Spółkę. Skarżący zażądał cyt. „usunięcia wszelkich informacji ze strony internetowej Spółki a tym bardziej zaprzestania ich rozpowszechniania w jakikolwiek sposób przez w.w. podmiot i ewentualne firmy zależne”.

Następnie, za pismem z dnia 1 czerwca 2011 r. Skarżący przesłał kopię wydanego przez Sąd Rejonowy w Lublinie XVI Wydział Cywilny postanowienia z dnia 21 czerwca 2010 r. w sprawie z powództwa Spółki przeciwko Skarżącemu o sygn. akt XVI Nc-e 103116/10 (stwierdzającego skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazującego rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa) oraz kopię

wydanego w tej samej sprawie postanowienia z dnia 30 lipca 2010 r. (umarzającego postępowanie ze względu na cofnięcie pozwu przez powoda).

W toku postępowania administracyjnego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje.

1. Spółka zebrała dane osobowe Skarżącego na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności zawartej w dniu 21 marca 2003 r. pomiędzy nią a telefonią komórkową, na mocy której doszło do przeniesienia na Spółkę wierzytelności wobec Skarżącego i przekazania w związku z tym jego danych osobowych.
2. Zakres danych osobowych Skarżącego przetwarzanych przez Spółkę - zgodnie z jej wyjaśnieniami - obejmuje imię, nazwisko, dane teleadresowe, numer PESEL i dane finansowe dotyczące zadłużenia.
3. Spółka udostępniła dane osobowe Skarżącego na stronie internetowej firmy umożliwiającej sprzedaż długów, w celu sprzedaży wierzytelności. Zakres udostępnionych danych obejmuje imię, nazwisko, niepełne dane adresowe tj. kod pocztowy oraz pierwszą literę nazwy ulicy, a także wysokość i podstawę zadłużenia („nie zapłacona faktura VAT”).

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (zwany dalej również Generalnym Inspektorem) zważył, co następuje.

Na wstępie wskazać należy, że Generalny Inspektor dokonał na podstawie zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego jedynie oceny legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącego, natomiast nie badał kwestii istnienia lub nieistnienia wierzytelności, ani słuszności podnoszonych roszczeń cywilnoprawnych. Takie sprawy są bowiem sprawami cywilnymi w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.) i powinny być rozpatrywane w postępowaniach prowadzonych przez sądy powszechne. W szczególności, zgodnie z art. 189 Kodeksu postępowania cywilnego powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Wskazać również należy, że Generalny Inspektor jest zobowiązany uwzględnić okoliczność istnienia roszczeń, dopóki ich niezasadność nie zostanie stwierdzona w formie i trybie przewidzianym przez prawo, natomiast przedstawione przez Skarżącego kopie postanowień Sądu Rejonowego wskazują, że kwestia istnienia lub nieistnienia dotyczącej go wierzytelności nie była przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia powyższego sądu. W konsekwencji powyższego, ze względu na to, że istnienie wierzytelności nie zostało podważone przez sąd powszechny, wywołuje ona skutki, które podlegają przez Generalnego Inspektora ocenie w świetle ustawy o ochronie danych osobowych. Analogiczne stanowisko przyjmuje sądownictwo administracyjne. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 8 stycznia 2010 r. (sygn. akt II SA/Wa 1069/09) wskazał, że „(...) organ nie mógł się wypowiadać w kwestii istnienia, bądź nieistnienia długu, jak i obowiązku jego zwrotu. Dla Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych zawarta umowa powinna być czynnością prawną nie podlegającą

jego ocenie, wywołującą skutki prawne do czasu, dopóki nie zostanie zakwestionowana w formie i trybie przewidzianym przez prawo. Uznanie skarżącego przez uczestnika postępowania (...) za jego dłużnika nie mogło podlegać jakiegokolwiek kontroli ze strony Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. Organ nie mógł badać zasadności roszczeń, zobowiązany był natomiast uwzględnić okoliczność istnienia roszczeń, jako jednego z elementów stanu faktycznego sprawy”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych działając na podstawie i w granicach ustawowych kompetencji przyznanych mu ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwaną dalej ustawą, zbadał czy u podstaw udostępnienia danych znajdowała się jedna z przesłanek określonych w przepisach tejże ustawy. Przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem wówczas, gdy administrator danych legitymuje się posiadaniem co najmniej jednej, spośród wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy, materialnych przesłanek dopuszczalności przetwarzania danych. Stosownie do art. 23 ust. 1 ustawy, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy: (pkt 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych, (pkt 2) jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, (pkt 3) jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, (pkt 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, (pkt 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Analizując kwestię udostępnienia przez Spółkę danych osobowych Skarżącego na stronie internetowej firmy umożliwiającej handel długami, wskazać należy, iż znajduje to prawne uzasadnienie w ww. art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy. Mając na uwadze ww. przesłankę dotyczącą interesu prawnego administratora danych, podkreślić należy, że w świetle art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy ma to być interes prawnie usprawiedliwiony, a zatem taki, który znajduje uzasadnienie w przepisach prawa. Uwzględniając okoliczności niniejszej sprawy, wskazać należy, że zgodnie z art. 66 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.) oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy stanowi ofertę, jeżeli określa istotne postanowienia tej umowy. W przypadku oświadczenia woli zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności bezsporne jest, że wierzytelność tę należy skonkretyzować. Spółka oferując na stronie internetowej umożliwiającej handel długami wierzytelność do sprzedaży ujawniła dane osobowe Skarżącego w zakresie imienia, nazwiska, kodu pocztowego, pierwszej litery nazwy ulicy, a także wysokość i podstawę zadłużenia, wskazując jednocześnie, iż cena zakupu wierzytelności jest do negocjacji. Wobec powyższego Spółka na stronie internetowej ujawniła tylko część danych osobowych Skarżącego, niezbędnych do skonkretyzowania wierzytelności w celu jej sprzedaży. Takie działanie należy uznać za zgodne z przepisem art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy, który stanowi, że administrator danych przetwarzający dane powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby dane te były merytorycznie poprawne i adekwatne w stosunku do celów, w jakich są przetwarzane. Ponadto, przetwarzanie, w tym udostępnienie przez Spółkę na stronie internetowej umożliwiającej

handel długami danych osobowych Skarżącego nie może być oceniane jako naruszające jego prawa i wolności. Skarżący jako dłużnik musi liczyć się z tym, że popadając w zwłokę w spełnieniu zobowiązania jego prawo do prywatności może zostać ograniczone ze względu na dochodzenie przez wierzyciela należnych kwot. W przeciwnym wypadku mogłoby dojść do sytuacji, w której dłużnik, powołując się na prawo do ochrony danych osobowych, skutecznie uchyliłby się od spoczywającego na nim obowiązku spełnienia świadczenia i sytuacja taka ograniczałaby prawo wierzyciela do uzyskania należnej zapłaty. Reasumując, w przedmiotowej sprawie udostępnienie na stronie internetowej danych osobowych Skarżącego, w zakresie w jakim to następuje, jest uzasadnione prawnie usprawiedliwionym celem administratora danych, przez który rozumieć należy podejmowanie działań zmierzających do zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności. Udostępnienie to dokonane zostało w zakresie niezbędnym do osiągnięcia tego celu i jako takie nie narusza praw i wolności Skarżącego.

Mając powyższe na uwadze, w tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak na wstępie.

Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).